

Dosarul nr. 2ra-962/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – I. Potînga
Instanța de apel: CA Chișinău – E. Clim, B. Bîrca, M. Moraru

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iulii Tuceac, reprezentat de avocatul Vasile Gafton,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Iulii Tuceac împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vicaur – C”, Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, intervenienți accesorii Ion Carpovici și Compania de Asigurări „Euroasig Grup” Societate pe Acțiuni în proces de insolvență cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din data de 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Iulii Tuceac, s-a menținut hotărârea din data de 19 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 29 martie 2016 Iulii Tuceac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vicaur-C” (în continuare SRL „Vicaur- C), Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, intervenienți accesorii Ion Carpovici și Compania de Asigurări „Euroasig Grup” Societate pe Acțiuni în proces de insolvență, (în continuare CA „Eurosig Grup” SA), prin care a solicitat încasarea sumei de 82 408,04 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma accidentului rutier.

În motivarea cererii de chemare în judecată Iulii Tuceac a indicat că la 30 august 2013 pe traseul M-14 Brest-Odesa la km-14 a avut loc un accident rutier cu implicarea unităților de transport Volkswagen Transporter cu număr de înmatriculare xxxxx, condus de către acesta și automobilul de model Ford Tranzit cu număr de înmatriculare xxxxx, condus de angajatul SRL „Vicaur-C” Ion Carpovici.

Potrivit procesului- verbal cu privire la contravenție din data de 30 august 2013, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul automobilului de model Ford Tranzit, cu număr de înmatriculare xxxxx, Ion Carpovici.

Reclamantul a indicat că în rezultatul accidentului rutier a fost grav deteriorat automobilul de model Volkswagen Transporter, cu numărul de înmatriculare xxxxx, ce-i aparține cu drept de proprietate, iar potrivit actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 483/04 A din data de 23 aprilie 2014 și raportului de evaluare a pagubei nr. 483/04 A din data de 30 aprilie 2014 întocmite de către SRL „Exauto-Plus” prejudiciul cauzat constituie 82 408. 04 lei.

Potrivit poliției de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) seria BG nr. xxxxx din 03 octombrie 2012 eliberată de către CA „Euroasig Grup” SA în calitate de asigurat este indicat Iosif Mihalaș pentru autovehiculul de model Ford Tranzit cu număr de înmatriculare xxxxx.

În opinia lui Iulii Tuceac se consideră îndreptățit de a solicita repararea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier, ori în accident a fost implicat autovehiculul Ford Tranzit, cu număr de înmatriculare xxxxx, posesor al căruia era SRL „Vicaur-C”, fapt confirmat prin foaia de parcurs seria WM nr. 038763 eliberată lui Ion Carpovici, care conducea automobilul dat și care a fost recunoscut vinovat de comiterea acestuia.

Reclamantul a mai menționat că potrivit notificării primite de la CA „Euroasig Grup” SA nr. 1154 din 16 ianuarie 2014, a fost informat că posesorul poliției de asigurare nr. xxxxx nu este SRL „Vicaur-C” și în cazul dat această poliță nu acordă protecția de asigurare acestei întreprinderi, fiind recomandată adresarea la Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule. În urma primirii acestui răspuns s-a adresat către Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule cu solicitarea de a i se achita prejudiciului material în mărime de 82 408,04 lei, care prin scrisoarea nr. 01-858/14 din 02 aprilie 2014 i-a refuzat reclamantului regularizarea acestui caz.

Iulii Tuceac a susținut că SRL „Vicaur-C” posesor al autovehiculului Ford Tranzit cu număr de înmatriculare xxxxx și Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule sunt responsabili de repararea prejudiciului, care i-a fost cauzat în rezultatul accidentului rutier, vinovat de comiterea căruia a fost recunoscut Ion Carpovici, angajat al SRL „Vicaur-C”.

Prin hotărârea din data de 19 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Iulii Tuceac ca fiind neîntemeiată, s-a încasat din contul lui Iulii Tuceac în beneficiul SRL „Vicaur-C” suma de 3 538,27 lei cu titlul de cheltuieli de judecată suportate pentru asistența juridică. (f.d. 90, 93-96)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 13 noiembrie 2018 a respins apelul declarat de către Iulii Tuceac, a menținut hotărârea din data de 19 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 157,158-164)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut că în speță SRL „Vicaur-C” și Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule nu sunt subiecți ai raportului juridic de răspundere delictuală ca urmare a producerii accidentului

rutier cu implicarea unităților de transport Volkswagen Transporter cu număr de înmatriculare xxxxx, condus de către Iulii Tuceac și automobilul de model Ford Tranzit cu număr de înmatriculare xxxxx condus de către Ion Carpovici, ori mijlocul de transport de model Ford Tranzit cu număr de înmatriculare xxxxx nu a fost luat la evidența SRL „Vicaur-C”.

Astfel, instanțele de judecată au concluzionat că asemenea acțiune urma să fie înaintată împotriva CA „Euroasig Grup” SA, ori la data producerii accidentului rutier, mijlocul de transport de model Ford Tranzit cu număr de înmatriculare xxxxx potrivit poliției de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) seria BG nr. xxxxx din 03 octombrie 2012 era asigurat, în temeiul contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse de către proprietarul Iosif Mihalaș.

Împotriva deciziei instanței de apel, Iulii Tuceac, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, a depus recurs prin care a solicitat repunerea în termen de declarare a recursului, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 167-183)

Cu referire la netemeinicia actelor judecătorești contestate a indicat că la adoptarea acestora instanțele de judecată au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat legea, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

La examinarea cauzei atât instanța de apel cât și instanța de fond au admis numai argumentele intimaților, care contravin circumstanțelor cauzei și probelor prezentate la materialele dosarului.

La 21 mai 2019 Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

SRL „Vicaur-C” prin intermediul avocatului Valeriu Bîrcă a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, invocând că recurentul reiterează același set de motive și argumente care au constituit deja obiectul unei examinări minuțioase în instanța de fond și instanța de apel.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 noiembrie 2018, a publicat-o pe pagina web a instanței la 27 noiembrie 2018.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 12256 din 27 noiembrie 2018 instanța de apel a expediat recurentului copia deciziei. Dovada înmânării copiei deciziei recurentului la materialele dosarului lipsește. Din cererea de recurs rezultă că actul de dispoziție al instanței a fost recepționat la 15 februarie 2019, motiv pentru care recurentul a solicitat repunerea recursului în termen. (f.d. 165, 167-184)

Completul Colegiului, verificând termenul depunerii cererii de recurs, o consideră a fi depusă în termen din următoarele considerente.

La materialele cauzei careva probe certe, care ar confirma data recepționării copiei deciziei instanței de apel, prin prisma art. 100, alin. (1) al Codului de procedură

civilă lipsesc, prin urmare recurentul a respectat termenul de declarare a recursului și nu necesită repunerea acestuia în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Iulii Tuceac, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Iulii Tuceac, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Iulii Tuceac, reprezentat de avocatul Vasile Gafton inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Iulii Tuceac, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas